

רע"פ 1394/22 - ג'מל אלבנא נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 1394/22

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: ג'מל אלבנא

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בתיק עפ"ת 50325-05-21 מיום 30.1.2022 שניתן על ידי כב' השופטת העמיתה זהבה בוסתן וכב' השופטים מיכאל קרשן ואפרת פינק

בשם המבקש: עו"ד דוד גולן

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' סגן הנשיא י' שפסר, השופט ש' בורנשטיין והשופטת ע' כהן) בעפ"ת 8403-04-20 מיום 3.8.2020, בגדרו התקבל בחלקו ערעור המשיבה על הכרעת דינו של בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז (כב' השופטת מ' כהן) בגמ"ר 9648-01-18 מיום 19.1.2020; וכן בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי (כב' השופטת העמיתה ז' בוסתן, השופט מ' קרשן והשופטת א' פינק) בעפ"ת 50325-05-21 מיום 30.1.2022, בגדרו התקבל ערעור המבקש על גזר דינו של בית המשפט לתעבורה מיום 22.4.2021.

רקע והליכים קודמים

1. נגד המבקש הוגש כתב אישום אשר ייחס לו עבירות של גרימת מוות בנהיגה רשלנית, ונהיגה בקלות ראש וברשלנות שגרמה לתאונת דרכים בה נחבל אדם חבלה של ממש. זאת, לפי סעיפים 64, 62(2) ו-38(3) לפקודת

עמוד 1

התעבורה [נוסח חדש] (להלן: פקודת התעבורה), בהתאמה.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 4.7.2016 נהג המבקש בכביש 465 לכיוון מזרח, ואיתו נוסעים נוספים. בכיוון הנגדי באותה העת נהג חליל שבאק כשלצדו אימו -עאישה שבאק, ובמושב האחורי עלי והאלה שבאק (אשר לא חגרה חגורת בטיחות) (להלן: המנוחה) ובתה התינוקת. המבקש סטה לנתיב הנגדי תוך חציית קו הפרדה רצוף ובתגובה סטה חליל ימינה בניסיון לחמוק מהתנגשות אך זאת ללא הצלחה. הרכב בו נהג המבקש התנגש בעוצמה רבה עם החזית השמאלית של הרכב בו נהג חליל. כתוצאה מהתאונה נהרגה המנוחה שהייתה בחודש השמיני להריונה, וחליל ועאישה שבאק נחבלו.

2. בית המשפט לתעבורה זיכה את המבקש מעבירות של גרימת מוות ברשלנות וגרימת חבלות של ממש, וזאת מחמת הספק, אך הרשיעו על פי הודאתו ב"אחריות לתאונה הרשלנית". בית המשפט מצא כי לא הובאו מסמכים רפואיים המעידים על חבלות של ממש, וכי לא הובאו ראיות מספקות לעניין גרם המוות למנוחה והקשר סיבתי לתאונה. בהמשך לכך בית המשפט לתעבורה גזר על המבקש פסילה בפועל לתקופה של 11 חודשים, בנוסף לפסילה על תנאי וקנס של 4,000 ש"ח.

3. המשיבה ערערה על הכרעת הדין לבית המשפט המחוזי, וערעורה התקבל חלקית והמבקש הורשע בגרימת מוות ברשלנות. משנקבע כי הוכח מעבר לכל ספק סביר שקיים קשר סיבתי בין התאונה לבין מות המנוחה, מוות עליו הוכרז בשלב מוקדם של הטיפול בתאונה, עם הגעת הפרמדיק לזירה. עניינו של המבקש הוחזר לבית המשפט לתעבורה לשמיעת טיעונים לעונש וגזירת הדין.

4. לאחר ששמע טיעונים לעונש, העמיד בית המשפט לתעבורה את מתחם העונש ההולם על 13 עד 36 חודשי מאסר בפועל, ו-9 עד 20 שנות פסילת רישיון. בגזירת העונש בתוך המתחם נתן בית המשפט דעתו, בין היתר, לעברו התעבורתי המכביד של המבקש, וכן להרשעתו הקודמת בעבירת סמים; לנסיבות התאונה שמעידות על רמת רשלנות גבוהה; לתוצאות התאונה; ולנסיבותיו האישיות של המבקש. לפיכך, גזר בית המשפט על המבקש עונש של 17 חודשי מאסר בפועל, פסילה מלהחזיק רישיון של 15 שנים ומאסר על תנאי.

5. המבקש ערער על חומרת העונש שנגזר עליו לבית המשפט המחוזי, וערעורו התקבל. בית המשפט המחוזי מצא כי ההכרעה העקרונית לפיה עניינו של המבקש מצדיק מאסר בפועל נכונה, אלא שגזר הדין סוטה מהענישה הנוהגת במקרים דומים ומתחם העונש שנקבע גבוה מזה לו עתרה המשיבה, זאת ללא נימוק. בנוסף, נקבע כי רמת הרשלנות מצד המבקש הייתה בינונית ולא גבוהה, וכי לא היה מקום להתייחס לנסיבות ביצוע העבירה ותוצאותיה בשלב גזירת העונש בתוך המתחם. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם עומד על 13 עד 24 חודשי מאסר בפועל ופסילת רישיון לתקופה של 10 עד 15 שנים. נקבע כי יש לקבוע את עונשו של המבקש בתחתית המתחם ולפיכך גזר על המבקש 13 חודשי מאסר בפועל ופסילת רישיון לתקופה של 10 שנים.

נימוקי הבקשה

6. בבקשתו הלקונית, מפנה בא כוחו של המבקש לטענות שהועלו בערכאות דלמטה בהסבירו כי "אין טעם

בחזרה על הטיעונים כאשר כולם כתובים ומנוסחים בצורה נאותה על ידי סגגורו הקודם של המבקש". בתוך כך מודגש כי בית המשפט לתעבורה זיכה את המבקש מאשמה של גרימת מוות ברשלנות, וכי יש בתיק "סדקים" בראיות הנוגעות לקשר הסיבתי בין קרות התאונה לבין מותה של המנוחה. בנוסף נטען כי העונש שנגזר על המבקש הינו בלתי מידתי וכי ההקלה בעונש אינה מתקנת פגם זה.

דיון והכרעה

7. לאחר עיון בבקשה על נספחיה, מצאתי כי דין הבקשה להידחות.

8. הלכה היא כי רשות ערעור תינתן במקרים חריגים בלבד בהם מתעוררת שאלה עקרונית בעלת חשיבות ציבורית החורגת מעניינם של הצדדים, או כאשר קיים חשש לאי צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 3501/21 עותמי נ' מדינת ישראל, המשרד לאיכות הסביבה (24.5.2021)). הבקשה שלפניי רחוקה מלבוא בגדרי מקרים חריגים אלה.

9. למעשה, הבקשה שלפניי אינה מעלה כל שאלה משפטית עקרונית או אחרת, ואינה מצביעה על פגם שנפל בפסקי דינו של בית המשפט המחוזי. בא כוח המבקש מפנה, באופן כללי ובלשון לקונית, לטענות שנטענו בערכאות דלמטה, ואשר נדחו על ידי ערכאות קודמות. הנטל המוטל על מבקש רשות לערער בפני בית משפט זה ב"גלגול שלישי" הוא נטל כבד, ובא כוח המבקש אינו מצביע, ואף אינו מתיימר להצביע, על כל שאלה בעלת חשיבות מיוחדת או על קיומו של עיוות דין. בהקשר זה יודגש, כי אין בעצם העובדה שבית המשפט לתעבורה ובית המשפט המחוזי הגיעו למסקנות שונות לעניין הכרעת הדין, כדי להצדיק מתן רשות ערעור (ראו למשל: רע"פ 5478/19 לזין נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (25.8.2019)).

10. לעניין חומרת העונש שנגזר על המבקש, לא מצאתי כי יש בעונשו משום סטייה משמעותית ממדיניות הענישה המקובלת או הראויה בנסיבות דומות ולא מצאתי כי עונשו של המבקש נופל בגדרי מקרים חריגים אלה, במיוחד בהתחשב בעברו התעבורתי (ראו והשוו: רע"פ 19/22 אייזיק נ' מדינת ישראל (10.1.2022); רע"פ 7505/21 גויחמן נ' מדינת ישראל (11.11.2021)).

11. סוף דבר: הבקשה נדחת. המבקש יתייצב לריצוי עונשו כאמור בפסקה 19 לפסק דינו של בית המשפט המחוזי מיום 30.1.2022.

ניתנה היום, כ"ז באדר א' התשפ"ב (28.2.2022).

ש ו פ ט